

Férfiasan tökéletlen

Összességében az inkontinenciában érintettek között jóval kevesebb a férfi, viszont ők nem nagyon kérnek segítséget, pedig a férfiaknál nagyobb az esélye annak, hogy valamilyen súlyosabb egészségügyi gond van a vizeletcsepegés hátterében.

A vizelettartási zavarok, az inkontinencia, a lakosság mintegy 6,5 százalékát érinti. Azt is tudjuk, hogy a betegség nagobbrészt a nőket érinti – az érintettek 75 százaléka nő –, ezért a felvilágosító és edukációs programok is jellemzően a hölgyekre fókuszálnak.

A **Cseppnyi Önbizalom Program** immár 6. éve dolgozik azon, hogy az érintettek több információhoz jussanak, és bátrabban kérjenek szakértői segítséget. Így eljött az ideje annak, hogy kicsit **az érintett férfiakra fókuszáljon**.

A férfi inkontinencia orvosi szempontból nem különbözik rettenetesen a nőitől, van azonban néhány olyan speciális szempont, amire érdemes külön is odafigyelni. Az elmúlt évek során többször tapasztalták a program szervezői, hogy az orvosok zöme sokszor úgy gondolkodik: ha a betegnek van ilyen problémája, majd úgyis elmondja. Ez hibás stratégia, mert nagyon sok érintett páciens nem beszél erről.

Egy férfi azonban még az átlagnál is kevésbé szívesen beszél erről, vagy hozza szóba a témát, a felmérések alapján 70 százalékuk nem kér semmilyen segítséget, aki pedig igen, az is sokkal később, mint a hölgyek. Egy erős férfi

képével nem összeegyeztethető, hogy inkontinenssé vált, másfelől a férfiak alapvető mentalitása a problémamegoldás: ha csöpög a csap, akkor azt meg kell javítani (nem pedig beszélni róla). A hölgyekétől eltérőek a motivációk, így eltérő kommunikációs megoldások is kellenek.

E témával egy férfi sokszor nem a háziorvosához fordul (fél a szűkebb közösségében történő „lebukástól”), hanem inkább egyenesen a szakrendelésre megy, illetve az is jellemző, hogy a női hozzátartozók (feleség, leánygyermek) mondja el a problémát a rendelőben. Másfelől nemzetközi kutatásokból az is kiderül, hogy a háziorvosok is jobban (nagyobb arányban) kérdezik meg női pácienseiket, mint a férfiakat e témáról. Az első kihívás tehát az, hogy az orvos nem kérdezi – a beteg nem mondja.

A másik, férfiakra jellemző tulajdonság, hogy **esetükben jóval gyakrabban állhat valamilyen súlyos egészségügyi probléma a vizeletcsepegés mögött**. Míg a hölgyeknél az inkontinencia mögött sokszor állnak „természetes” okok – pl. majd minden második kismama küzd ezzel a problémával – addig a férfi inkontinencia esetében (ha az nem egy prosztata vagy egyéb hasonló műtét után alakul ki) érdemes a kiváltó okot is megkeresni.

Talán kevesebben tudják, de **vannak kimondottan a férfiak számára kifejlesztett inkontinenciabetétek is, mint ahogy a gátizomtornának is van „férfias” változata**. Megoldások tehát vannak, de ezekhez csak akkor juthatunk el, ha a probléma egyáltalán szóba kerül.

**IME – META
XI.**

**Országos Egészség-gazdaságtani
Továbbképzés és Konferencia**

2017. június 22-23-24. (csütörtök-péntek-szombat)

Pécs Szentágotthai János Tudásközpont